

KİMLİKLERİMİZ

Alevi Kime denir ?

**Mum Söndü İftirasının
Tarihçesi**

Yazan : HAYDAR ÖZDEMİR

İZMİR - 1967

HOŞGÖNÜL MATBAASI

Ö N S Ö Z

Sayın Okurlarım,

Bu küçük kitapçığı yazmaktaki gayem; Yüzyıllardan beri Türk'ü Türk'e düşman eden kitle halinde katliamlara tüyler ürperten cinayetlere, zaman zaman kardeş kavgalarına sebebiyet veren Sünnilik ve Alevilik çekişmelerini önleyebilmek için az da olsa faydalı olabilmektir.

Tarihi esaslara göre... Sünni kime denir? Alevi kime denir? Kızılbaşlığın manası nedir? Bektaşî kime denir? Tah-tacı kime denir? Çepni kime denir? Manaları nelerdir? Mum söndürdü iftirasının tarihçesi! Bu iftirayı Emeviler ne maksatla ortaya atmışlardı. Bu iki kardeşi Alevi ve Sünni namıyla niçin ayırmak istemişlerdi.? Maksatları ne idi?..

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	50236
Tas. No:	297.62 ÖZD.K

HAYDAR ÖZDEMİR

Dört atlı süvari karakterlerine yakışır bir vakarla tarihi Horasan şehri istikametinde ilerliyorlardı. Şehrin kale kapısının dışında binlerce atlı cengaverden müteşekkül merasim kıtası geleceklerini daha önceden haber aldıkları mümtaz misafirlerinin gelmelerini derin bir heyecan içinde bekliyorlardı.

Nihayet bekledikleri an geldi. Dört atlı süvari kale kapısına yaklaşırken merasim kıtası harekete geçti. Çok parlak bir merasimle karşılanan misafirler yüzbinlerce Horasanlı Türk'ün coşkun tezahüratları arasında şehre misafir edildiler.

Gelen dört atlı suvariden 1. incisi Hayber'in fatihi Tanrı'nın Arslanı Hazreti Ali, oğulları Hasan, Hüseyin ve 4. üncüsü Hz. Ali'nin Kamberi idi. Her iki tarafta birbirlerini çok seviyorlardı.

Ebediyen dost olmuşlardı. Çünkü karakterleri birbirlerinin aynıydı. Yıllar evvel Kuran-ı Kerim'i Horasan'a Hz. Ali götürmüş, Müslümanlığı öğretmiş ve Horasan'lı Türk'lerin hiç itiraz etmeden Müslüman olmalarını temin etmişti.

Çünkü Horasanlılar Hz. Ali'nin yüksek karaktere ve üstün vasıfa sahip olduğunu anladıkları içindirki; gerek Müslümanlık hakkında gerekse dostluk hakkındaki tekli-fini kabul etmişlerdi.

Horasanlılar : « Ya Ali ! bizler bundan sonra senin izinden ilelebet ayrılmayacağız, daima senin yanında olacağız, senin dostuna dost, düşmanına düşman olacağız. Bizler verdiği sözden dönmeyen Oğuz boylarından Türk'leriz. Bundan sonra Türkmen olarak kalacağız» demişlerdi.

Hz. Ali'de daha ilk görüşte Horasan Türk'lerinin karakterlerini beğenmiş, mert, cesur ve cengâver insanlar oldukları için onları çok sevmiş ve Hakiki dostları olmuş idi.

Nihayet 4 misafirin Medineye dönme zamanları gelmiş Horasanlılar misafirlerini uğurlama merasimi hazırlıklarına başlamışlardı. Nihayet uğurlama merasimi başlamak üzere idi. Şehrin meydanı yüzbinlerce Horasanlı ile hıncahınç dolmuştu. Meydanın ortasındaki yüksek bir kürsüden orta boylu

Nuranî yüzlü siyah ve gür kirpiklerinin arasındaki büyük elâ gözleriyle mert ve asil bakışlı Hayberin Fatihi Horasanlılara şöyle hitab ediyordu.

« Aziz dostlarım sevgili Horasanlılar günlerden beri aranızda çok mesud günler yaşadık. Allah sizlerden memnun olsun, burada ayrılmanız da mukadderdir, sağ oldukça bizler size, sizler bize yine gelir gide-riz, şayet en ufak müşkülünüz dahi olsa beni çağırın nerede olursam olayım gelirim, sizlerde bana gelmekte hiç tereddüt etmeyin. Dostluğumuz bakidir. Kahıaman Horasanlılar şu anda sizler gibi mert, cesur ve cengâver dostlarım olduğu için sevinç-liyim, mesudum ve aynı zamanda siz dost-larımdan ayrılacağım için hüznü duymak-tayım. Aynı hisleri oğullarım Hasan, Hüseyin ve Kamberde duymaktadırlar. Allah hepinizin yardımcısı olsun» dedikten sonra el sıkışarak ve öpüşerek vedalaşmışlardı.

Gerek halk gerek merasim kıtası methi-yeler söyleyerek şehirden kilometrelerce uzaklara kadar misafirlerini uğurlamışlardı.

İşte sayın okurlarım Aslen Oğuz boylarından olan Horasanlı Türkler Müslümanlığı kabul ettikleri için Türkmen olmuşlar, Ali tarafları oldukları için Alevi namını almışlardır. Aleviliğin manası budur. Horasanlı Türkmenler Hz. Ali hanedanını Hz. Ali hanedanıda Horasanlı Türkmenleri çok severlerdi. Horasanlı Türkler herhangi bir müşkülât zuhur edince hemen Hz. Ali'nin huzuruna giderlerdi.

Bazende bizzat Hz. Ali onların yanına giderlerdi. Zaman zaman bu dostluğu kıskananlar ve neticesinden endişe duyanlar Halife ile gizli gizli görüştüler. Horasanlı Türklerin Kuran-ı Kerim'in ahkâmına göre Müslüman olmadıklarını Hz. Ali'ye taptıklarını, halbuki insana tapanların Kuran-ı Kerim'in emrine göre katlivacip olduğunu Halifeye izah ettiler. Fakat halife bu yalanlara inanmak istemedi. Buna rağmen Hz. Ali'yi çok sevdiklerini biliyordu. Halife Ömer kısa bir sükuttan sonra, «Peki Horasana gidin, bu hususta onları ikaz edin. Ümidederimki Horasanlılar sizlerin söyledikleriniz gibi

düşünmüyorlardır,» dedikten sonra içlerinden birisi şayet ikazımızı dinlemezlerse Kuran-ı Kerim'in emrini yerine getirelimmi ya emir-ül-mimünün. Halife kumandanlara hitaben «söyledikleriniz gibi düşündüklerini hiç sanmıyorum. Şayet söyledikleriniz doğru çıkar ikazlarınızı dinlemezlerse Kuran-ı Kerim'in emrini yerine getirirsiniz, dedi.»

Bu iftirayı hazırlayanların maksatları Horasan Türklerini kılıncıdan geçirip mallarını yağma etmektir. O tarihlerde Horasan mühim bir ticaret merkeziydi. Horasanlı Türklerde çok zengin idiler. Halifenin huzurundan çıkan kumandanlar ertesi günü ordu ile hemen yola çıktılar. Nihayet Horasana varıldı. Horasanlılar orduyu karşılamaya gelmişlerdi. Ne yazık gelenlerin içinde Hz. Alinin olmadığını anlayınca yüzlerinin ifadesi değişti ve teessürlerini hemen belli etmişlerdi. Bu durum karşısında birbirlerinin yüzüne bakan kumandanlardan biri halka hitaben; «Sizler Kuran-ı Kerim'in emrine uyan müslümanlar değilsiniz, sizler Aliye tapıyorsunuz, insana tapanların Kuran-ı

Kerim'in emri gereğince katli vaciptir» dediler.

Halbuki bu sözü söyleyenler Horasan Türklerinin tam bir müslüman olduklarını ve Hz. Aliye Allah diye tapmadıklarını iyi biliyorlardı. Fakat onlar Horasanlıların Hz. Aliyi çok sevdiklerini çekemediklerinden böyle bir bahaneyle halkı kılınçtan geçirip mallarını yağma etmek istiyorlardı. Sözde ikaz mahiyetinde söyledikleri bu saçma sözler karşısında mert ve cesur Horasanlılardan aldıkları cevap şu oldu. Bizler Kuran-ı Kerim'in emrine göre hareket eden tam manasıyla müslüman insanlarız. Müslümanlığın ne demek olduğunu ve tatbikatını sizlerden daha iyi bilir, daha iyi tatbik ederiz.

Çünkü Müslümanlığı bizlere en büyük imam Hz. Ali öğretmiştir. Bizler onun yürüdüğü yoldan yürürüz. Bizler Hz. Aliyi Tanrının Arslanı Kan Kalesinin ve Hayberin fatihi Hz. Muhammedin damadı olduğu için çok severiz. Hz. Aliye Allah diye tapmayız, bunu sizler de biliyorsunuz, başka bir maksadınız varsa söyleyin ne demek istediğinizi

bilelim» dediler. Bu mertçe söylenen sözler karşısında yine birbirlerinin gözlerine bakışan kumandanlar bakışmalarıyla anlaşmışlar ve ekserisi Emevi olan askerlerine halkı kılınçtan geçirmeleri için emir vermişlerdi.

Fakat kahraman Horasanlılar derhal silâhlarına sarılarak karşı koymasını bilmişler ve ancak çok cüzi bir zayıflatla kale kapılarını kapamağa muvaffak olmuşlardı. Bir yolunu bulup Hz. Aliye haberci göndermişlerdi. Muhasara zayıf olmasına rağmen devam etmekte idi. Hz. Alinin huzuruna çıkıp Horasandaki olayı izah eden haberciler yetiş ya Ali ! diye imdat istediler.

Hz. Ali derhal halifenin yanına giderek durumu izah etti.

Aynı zamanda Müslüman bir ülkeye yapılan bu gibi hareketin Allah indinde büyük bir suç olduğunu söyledi. İlaveten geride henüz Müslüman olmamış 10 Milyonlarca Türkün bulunduğunu ilerde onlara ne yüzle Müslümanlık teklif edeceklerininide izah etti ve Muhasaranın derhal kaldırılması için emir gönderilmesinin gerektiğini söyleyerek

halifeyi ikaz etti. Halife bir anda henüz müslüman olmamış Türklerin bu sebepten kendilerine düşman olabileceklerini ve kardeşlerine yapılan bu hareketten dolayı intikam savaşı açabileceklerini, ilerde teklif edecekleri müslümanlığı kabul etmeyeceklerini düşündükten sonra Hz. Aliye «çok haklısın ya Ali! şu anda teessürümün derecesini izah edebilmek mümkün değil senden rica ediyorum. Derhal Horasana git ve Muhasaradan vazgeçilsin.»

Bu meseleyi senden başkası halledemez. Horasanlılara benden selâm götür, bunda bir yanlışlık olduğunu olanlardan ötürü üzüntü duyduğumu söyle demişti. Hz. Ali halifenin yanından ayrıldıktan sonra hiç vakit kaybetmeden derhal yola çıkmış en kısa zamanda Horasana varmış ve muhasarayı derhal kaldırmış muhtemel bir savaşı önlemişti.

İşte yine Hz. Ali yetiş ya Ali! diyenlerin imdadına yetişmiş, yine Horasanlı Türkler Aliden yana ve Alevi olduklarını tekrar etmişlerdi. Alevi kelimesinin ne demek olduğunu, yetiş ya Ali kelimesinin nerelerde kim-

ler tarafından ne manada kullanıldığını izah etmiş oldum. Bunların dışında başka bir mana aramak cahilce bir düşünüştür.

Hz. Muhammed Uhut savaşında yaralandığı zaman yetiş ya Ali diye imdat istememişmi idi.

İKİNCİ BÖLÜM

Hz. Alinin Horasan katliamını önlemesinden sonra Halife Osman zamanına kadar Alevi Türklerine hiç bir haksızlık yapılmamıştır. Ancak Osman Halife olduktan sonra devletin mühim mevkilerine Emeviler tayin edilmiş, Irak ve Şam'da yaşayan Hz. Ali taraftarlarına Şam valisi Muaviye ve Mısır valisi Amr ibn-ül as tarafından tekrar zulm edilmeğe başlanmıştı. Bunun üzerine Ali taraftarları isyan ederek halife Osman'ın sarayını kuşatmışlar, halife Osmanı halifelikten istifaya davet etmişler, kendilerine zulmeden valilerin azledilmelerini istemişlerdi. Sarayın penceresinden durumun vehametini gören halife Osman derhal bir haberci göndererek 4 üncü halifelige namzet bulunan ve bütün müşkülâtları kolayca halletmesini bilen Hz.

Aliyi sarayına çağırılmış, isyanı önlemesi için Hz. Aliye ricada bulunmuştu.

Hz. Ali halife Osmana hitap ederek « ya Osman sen devleti idare etmekten acizsin sen milleti ikiye ayırdın» demiş, isyana sebebiyet verdiği için Hz. Osmanı şiddetle itham etmişti. Bunlara rağmen Hz. Ali sarayın balkonuna çıkıp gelen isyancıları teskin etmiş valilerin derhal değiştirileceklerini vaad etmiş, isyancıları ikna ederek yerlerine geri dönmelerini temin etmişti.

Fakat halife Osmanın verdiği söz yerini bulmamış valilerin yerlerinden azledildiğine dair yazılacak emir yerine isyandan dönenlerin valiler tarafından katledilmelerine dair bir emir yazılarak Şam ve Mısır valilerine acele olarak gönderilmişti. Emri götüren postacının bindiği hecin devesini kestirme yollardan süratla koşturduğunu isyandan dönenler görmüşlerdi. Şüphe üzerine yakaladıkları postacının üzerini arayıp valilerin azli yerine isyana iştirak edenlerin Şam'a ve Mısır'a döndüklerinde derhal katledilmelerini emreden ve altında Halife Osman'ın

mührü bulunan fermanı bulmuşlardı. Derhal geriye dönüp Halife Osman'ın sarayını 2. inci defa kuşatmışlar Halife Osman'ı öldürmeğe karar vermişlerdi. Hz. Ali yine gelenleri iknaya çalışmış, Oğulları Hasan ve Hüseyin'i Osman'ın Sarayının kapısına muhafız tayin etmişti. Fakat isyancılardan Eubekirin oğlu birde arkadaşı sarayın arka pencerelerinden girip Halife Osman'ın başını kesmek suretiyle öldürmüşler bu arada Osman'ın karısı Naile'nin de parmaklarını Kılıç darbesiyle kesip yere dökmüşlerdi.

Osman'ın kesik başını; karısı Naile'nin parmaklarını da alan Mervan gizlice Şam'a kaçmağa muaffak olmuştu.

Bu olaylardan sonra Hz. Ali Kûfe'de meşru Halife seçilmişti. Hz. Ali'nin Halife ilân edilmesinden sonra Muaviye'de Şam'da Halifeliğini ilân etmişti.

Muaviye Hz. Ali'in meşru halifeliğini şöyle bir iftira ile iptal ettirmek istiyordu.

Güya Halife Osman'ı Hz. Ali öldürtmüştü. Öldürtende öldürende kaatildir, her ikiside cezalanmalıdır. Hz. Ali Halife ola-

maz demişti. Halife Osman'ın kanlı gömleğini ve karısının kesilen parmaklarını şehir şehir, köy köy dolaştırarak halkı Hz. Alinin aleyhine tahrik ediyor ve ettiriyordu. Muaviyenin bu iftirası Hz. Aliyi müthiş kızdırmış aralarında Sıffıyn savaşının doğmasına sebep olmuştu. Fakat son derece kurnaz olan dessay Muaviye Hz. Aliye mağlup olacağını bildiği için Haricileri para ile kendi tarafına temin edip gizlice Hz. Alinin ordusunun içine sokmuştu. Kendi askerlerinin ellerinde Kuran'ı Kerim'in yapraklarını vermişti.

Bundan maksadı, Hz. Ali'nin karşısında mağlup olmak üzere iken askerlerinin elindeki Kuran-ı Kerim yapraklarını mızraklarının ucuna takıp ve Kuran-ı Kerim'in Hakemliğini teklif edip kendilerini imha olmaktan kurtarmak ve hemde yapacağı Mütareke teklifini kabul ettirmek içindi. Nitekim Muaviye ordusunun mağlup olmak üzere olduğunu anlayınca askerlerine Kuran-ı Kerim'in yapraklarının ucuna takıp havaya kaldırmalarını emrederek Hz. Ali'ye müta-

reke teklif etmişti. « Bu bir nevi aman dilemekti » Bunun bir hile olduğunu derhal anlayan Hz. Ali ordusu içindeki haricilerinde biz Kuran üzerine kılınç çekmeyiz mütareke istiyoruz, mütarekeyi kabul edelim demeleri üzerine mütarekeyi kabul etmişti.

Müteakilen halife seçimi yapılmak üzere mescide gelinmiş her iki taraftanda hakem tayin edilmişti. Fakat Muaviye taraftarı bir hakemin bir yüzükle yaptığı hile yüzünden halife seçimi yapılamamış, başka bir güne tehir edilmişti. Bir zaman sonra Hz. Ali Abdullah İbni Mülçem tarafından alçakça öldürülmüş, yerine oğlu İmam Hasan halife seçilmişti.

Hz. Alinin şahadetinden sonra Muaviyenin Camii'lerde ve mescitlerde ehlibeyt'e hakaret ettirmesi yüzünden İmam Hasan'la Muaviyi arasında başlayan bir savaşta Hz. Hasanın Müslümanlar arasında kan dökülmesini istememesi ve savaştan vazgeçmesi yüzünden kendi askerleriyle arasında münakaşa başlamıştı. Bu durumu gören ve bunu fırsat bilen Muaviye Hz. Hasan'a müzakere

teklif etmişti. Müzakere Hz. Hasan tarafından kabul edildikten sonra anlaşmaya varılmıştı. Anlaşmaya göre, Muaviye hilâfet makamından ayrıldığı takdirde hilâfet makamı Hz. Hasana teslim edilecek, Camilerde veya herhangi bir yerde ehlibeyt'e hakaret edilmesine mücade edilmeyecek, Ehlibeyt ailesine senelik masrafını rahatça karşılayacak tanzimat her sene muntazaman ödenecekti.

Bu şartlar kabul edilmiş iki taraf mukaveleyi imzalamışlardı.

Fakat bir müddet sonra Muaviye Mervan vasıtasıyla Hz. Hasan'ı zehirlettirip ortadan kaldırdıktan sonra kendi sağlığında oğlu Yezid'i halife tayin etmiş kırbaç zoru ile de halkı oğlu Yezid'e biat ettirmişti. Muaviyenin irtikap ettiği bu kalleşlik Ehlibeyti sevenleri hüsrana uğratmıştı. Hz. Ali dostlarının Hz. Hüseyin etrafında toplanmalarına sebep olmuştu. Yukarıda arzettiğim gibi Hz. Alinin ve Hz. İmam Hasan'ın vefatlarından sonra Emeviler gerek Hz. Ali'ye gerekse Ehlibeyt'e karşı camilerde kendi taraftarlarından olan besleme sözde imam

dedikleri kimselere lanet okutmakta devam etmeye başlamışlardı. Bu çirkin ve üzücü olaylardan sonra gerek Ehlibeyt ailesi gerekse Ehlibeyt dostları cemiyete gidip de Ehlibeyt'e söylenen bu çirkin şeyleri duy-maktansa camiye gitmemeyi, onların içinde ibadet etmemeyi, hatta kız alıp vermemeyi onların bulundukları meclislere gitmemeyi ve onlara selâm dahi vermemeyi tercih ettiler. Hazreti imam Hüseyin riyasetinde toplandılar. Mukabeleri bilmisil gerek Emevi halifelerine gerekse Emevi taraftarlarına lânet etmeye Ehlibeyt'i met-hü sena etmeye karar verdiler. Bu karar onların en mu-kaddes ve tarihi kararları idi. Toplantılarının sebebini gizli tutacaklar ve kendilerinden olmayanlara sır vermeyeceklerdi.

Çünkü toplantılarının sebebini ve kendilerine lânet edildiğini Emevi Halifeleri öğrendikleri takdirde hepsini kılıncıdan geçirebilirdi. İşte bunun içindir ki Ehlibeyt dostu Aleviler yediden yetmişe kadar kadın, erkek ser verip sır vermeye yemin etmişlerdi. Şayet Emeviler tarafından bu top-

lantıları öğrenilir, bir baskına uğrayacak olurlarsa toplantıda bulunanların kimler olduğunu tanımaması için mumları söndürüp karanlıkta dağılacaklardı. Nihayet düşündükleri gibi oldu. Emeviler tarafından baskına uğradıkları gözlemciler tarafından haber verildi. Mumları söndürüp karanlıkta dağıldılar.

Not : O zamanlarda ışık aracı mum olduğu için toplantılar mum ışığı altında oluyordu. İşte dedikodulara sebep olan mum söndüğün tarihçesi ve tek manası budur. Bundan başka hiçbir manası yoktur.

Sayın okurlarım arz etmek istediğim bir iki husus daha var yeri gelmişken arz edeyim Hz. imam Hüseyinin şahadetinden sonraki toplantılara sazda ilâve edilmiş ve on iki imamların şehadet ve vefatlarından sonra da ruhlarına izafeten mevlût manasında kurbanlar kesilerek toplantılarda kendi aralarında yemişler ve lokmayı mukaddes adı verilmiş olduğundan toplantılara iştirak etmeyenlere bu lokmadan verilmesi yasaklanmıştır. Sazın toplantıya sokulmasındaki

gaye ise ehlibeyt adına bestelenen methiyeleri ve Emevileri kötüleyeceği kasideler bir makama göre söyleyebilmek içindir.

Dem denen içkide saz çalan aşıkların daha fazla aşka gelip sazlarını daha aşıkane çalabilmelerini temin içindir. Bu dem yalnız aşıklara verilirdi. Ehlibeyt dostu Alevi Türk'lerinin müteakip toplantılarına Emevilerin defalarca baskın yapıp dağıttıkları ve bu sırrı öğrenmek için yıllarca zulmettikleri birçoklarını zindanlarda kırbaçlar altında öldürdükleri tarihle sabittir.

Ancak öğrenmek istedikleri bu sırrı öğrenip öğrenmediklerine dair tarihi bir kayda raslanmamıştır. Şayet öğrenmiş olsalar bile bunu açıklayamazlardı çünkü kendilerinin hem Ehlibeyt'e olan düşmanlıkları ortaya dökülürdü hemde mum söndü iftirasını ortaya atıp Türkleri Alevî ve Sunnî diye birbirlerine düşman edip parçalayamazlardı. Neyazıkkı kendi aleylerine başlayan toplantı mum söndü iftirasını yaratmalarına yardım etmişti. Sanki bu toplantı Emeviler lehine aksülamel yaratmıştı Eme-

viler bu iftiraları sayesinde doğudaki he-
nüz Müslüman olmamış Türkleride Alevi
Türklerin aleyhine tahrik edebilmişlerdi.

Onları bu iftiraya inandırmakla Türk-
lerden gelecek en büyük tehlikeyi berteraf-
etmiş oldular çünkü Baykentliler, Taşkent-
liler, Beyhanlılar, Buharalılar, doğudaki
bütün Türkler Horasanlı kardeşlerine Eme-
vilerin yaptıkları kalleslikten ötürü itimat-
ları kalmamıştı.

Emevilerin müslümanlık tekliflerini şid-
detle reddediyorlar hatta bir intikam sava-
şı açmayı da düşünüyorlardı. Halbuki kar-
şılarında yalanı doğru imiş gibi söyleme-
sini ve insanı çabuk kandırmayı çok iyi
bilen derras Emeviler vardı. Üstelik ellerin-
de herkesi ikna edebilecekleri 2 tane iftira
makinelere vardı. Müthiş şetani zekaya sa-
hip olan iğrenç derecede aşşağılık Emeviler
doğulu Türklere baştan sonuna kadar yalan
ve iftira yazılı bir mektup gönderdiler.

Mektuplarında şu iftiralar yazılı idi Gû-
ya Horansanlı Türkler Allah ve Peygamber
tanımadıkları Hz. Aliye tapmışları için Ku-

ran-ı Kerim'in ahgâmına göre insanlara ta-
panların katli vacip olduğu için biz vazi-
femizi yaptık Allahın emrini yerine getir-
dik. Bizim yerimizde sizler olsaydınız da-
ha fazlasını yapardınız biz yine hepsini
katletmedik belki ileride Allahın Kuran-ı
Kerim'in buyruğuna uyarlar diye düşündük
serbest bıraktık fakat onlar hala ne camiye
geliyorlar ne de bizimle konuşuyorlar.

Hatta Allahın selâmını dahi vermiyorlar
haftada bir bizim Perşembeyi Cumaya bağ-
layan gece 7 den yetmişe kadın erkek top-
lanıyorlar toplantılarının sebebini bizlerden
gizliyorlar, kendilerinden olmayanlara sır-
larını söylemiyorlar, Halifenin askerleri
müteaddit defalar toplantılarına baskın et-
tikleri halde kimseyi yakalayamadılar. Her
defasında mumları söndürüp karanlıkta da-
ğıldılar. Bu toplantının sebebini öğrenmek
için bir çoklarına işkence dahi edildi, fakat
ser verip sır vermediler. İçlerinde kadınlar-
da bulunduğuna göre bunda bir kurt yeniği
olsa gerek. Eğer bu bizim söylediklerimize
inanmazsanız gelin vaziyeti gözlerinizle

görsün. O zaman söylediklerimizin doğru olduğuna inanacak ve bize hak vereceksiniz, diye Allah'tan korkmadan Peygamberden utanmadan yalan söylediler.

Mektubu okuyan Türkler okuduklarının doğru olabileceklerine birtürlü inanamıyorlardı. Böylesi katiyen olamaz bu tamamen düzmedir, hangi boydan olursa olsun Türkler böyle çirkin harekete katiyen tevessül etmezler. Fakat biz yine gidelim şu yalancı ve kalles Emevilerin yalanlarını meydana çıkarmak için bir soruşturma yapalım; dediler. Çok doğru düşünmüşlerdi. Netekim hiç bir Türk böyle çirkin şeylere asla tevessül etmezlerdi.

Doğudan gelen tahkik heyeti Horasanlı Türkler alehindeki dedikoduların doğru olup olmadığını sordular soruşturdular hiç kimseden toplantının sırrını öğrenmediler, sordukları bütün Emeviler mum söndürüyorlar iftirasını basıyorlardı. Ehlibeytle ve taraftarlarına müthiş düşman olduklarını Ehlibeyt taraftarlarına iftira etmekle daha çok belli ediyorlardı, nihayet soruşturmaya

gelen Türkler Alevi Türklerindende toplantının sırrı hakkında bir şey öğrenemediler.

Çünkü Alevi Türkler gelenlerin Emevi Ajanları olabileceklerini düşünerek sırtlarını kardeşlerine dahi söyleyememişlerdi. Halbuki soruşturmayı yapan Türk'lerin Emevi Ajanı olmadıklarını bilselerdi toplantılarının sırtlarını söylerler, orada el ele verirler sonrada Horasanlı Türklerin intikamını Emevilerden alırlardı. Fakat ne yazık ki bunun aksi zuhur etmişti soruşturmada müsbet bir netice alamayan doğulu Türkler Emevilerin iftiralarının doğru olduğuna inanmışlar, kardeşleri aleyhine menfi propagandalara inandıktan sonra, Müslümanlığı Alevisler gibi değil bitaraf olarak kabul ediyoruz demişlerdir. Kuran-ı Kerim'in emrettiği şekilde müslüman olmuşlar (Sünnî) İşte sayın okurlarım asırlardan beri çeşitli iftiralara sebep olan toplantının ve mum sön-

dünün tarihçesi ve hakiki manası budur.

Bundan başka mana aramayın. Çünkü yoktur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Seksen kûsur seneden beri Ehlibeyt dostu Alevi Türklerine reva görülen Emevi zulmü bütün şiddetiyle devam ediyordu.

Fakat Türkler bu zulmü yenmek ve bu ıstıraba son vermek için gizli gizli hazırlıyorlardı. Kendilerine bir lider bulmuşlardı. Bu lider Horasanlı Ehlibeyt dostu Ebu Müslüm idi. Nerde ise şafak sökmek üzere idi. Kurtuluş güneşinin doğmasına az bir zaman kalmıştı. Öte yanda ise Emeviler gaflet içinde sefahat hayatı yaşıyorlardı.

Başlarına gelecek felaketten bihaberdiler. Onlar Türkleri hiç tanımamışlardı, eğer Türkleri biraz tanımış olsalardı, Türklerin kahpelikle esir edilebileceklerini fakat bir gün esaret zincirlerini mutlaka kıracaklarına

kendilerine yapılan kahpeliğin hesabını soracaklarını düşünürlerdi. Fakat onlar göremiyecek kadar kördüler. Eğer kör olmasalardı ilâhi kuvvetin varlığını ve ilâhi adaletin bir gün mutlaka tecelli edeceğini, tevessül ettiği iftiralardan reva gördükleri zulumden ötürü Türkleri kendilerine düşman etmezler ve elinde adaletin kılınıcı bulunan Horasanlı Ebu Müslümün gazabına uğramazlar ve başlarına 12 imam aşkına 12 çivi çakılmazdı. Bu arada onikibin Türk Cengâverinin kanıyla değirmen döndürüp yedikleri ekmekte burunlarından fitil fitil gelmezdi. Nihayet Ehli Beyt dostlarının beklediği ad gelmiş, Horasan ufuklarından şafakla beraber bir yıldız doğmuştu. Bu

Bu yıldız Horasanlı Ebu Müslüm idi.

O yıldızın ışığı altında hak yoluna yürüdüler. Çünkü onlar aydınlığı severlerdi.

Karanlıkta körü körüne yürümeyi sev-

mezlerdi. Nitekim mum söndü iftirasınada bu yüzden uğramışlardı. Eğer karanlığı sev-selerdi karanlıkta toplanırlardı. Mum söndü iftirasınada maruz kalmazlardı. Mademki söndürmek mecburiyeti vardı, tekrar tekrar yakmağa ne lüzum vardı. Buda gösteriyorki bu insanlar aydın kişilerdir, saçmalıktan hoşlanmazlar.

Horasanlı Ebu Müslüm kumandasındaki Türk gücü Emevi saltanatını devirdikten sonra Emeviler yediden yetmişe kadar kılıçtan geçirildikten sonra Hilâfet makamını Hazreti Muhammed'in ve Hz. Alinin Amcazadeleri Abbasilere devretmişti.

Sayın okurlarım yukarıda kısaca Ehli Beyt Horasan Türklerinden bahsettim. Horasan olaylarına daha fazla değinmiyeceğim.

Çünkü bu hususlarda çoğunuz malumat sahibisinizdir. Zaten benim sizlere yazmak istediğim hususlar, yukarıda arz ettiğim gi-

bi Alevi Türkleri ile Sünnî Türklerin arasına nifak sokup kardeş Türkleri iki ayrı cemaate ayıranların kimler olduğunu ve bu iftiraları atan Emevilerin maksatlarının ne olduğunu izah edebilmekti. Fakat diğer olaylarıda değinmeden geçmenin ilerde izah edeceğim hususların izahını güçleştireceğinden, Abbasiler devrindeki Türklerin durumlarındanda kısaca bahsettikten sonra Bektaşilere neden Bektaşî denildiğini bahsedeceğim.

Yazımın burasında Abbasiler devrindeki Alevi Türklerinin durumları ne idi ?

Abbasiler bunlara karşı nasıl davrandılar?

Ebu Müslüm Horasani Emevi saltanatını yıkıp Hilâfet makamını Abbasilere devrettikten sonra zulümden kurtuldular. Birçoklarına devlet idaresinde memuriyetlerde verildi. Alevi Türklerin bu iyi ve rahat yaşayışları Ebu Müslümün Abbasi Halifesi Çağ-

ver Mansur tarafından öldürtülmesine kadar devam etti. Ebu Müslümün öldürülmesinden sonra Alevi Türklerinin huzurları yine bozulmuştu,

Çünkü gerek Abbasileri gerekse Türkleri Emevilerin zulmünden kurtaran bir kahramanın şüphe yüzünden öldürülmesi Ehli Beyt dostlarını son derece üzmüş ve Abbasilere küsmelerine sebebiyet vermişti. Türklerin kendilerine küskünlüğünden endişe duyan Abbasiler isyan edeceklerinden korktukları Alevi Türklerini mühim vazifelerinden azlettikten sonra Alevi Türklerinin saygı gösterdikleri kimseleri saraya çağırarak daha önceden hazırlattıkları tüzükler ahkâmına göre birer mezhep kurmalarını emrettiler.

Reisliklerininide kendilerine verdiler. Bundan maksatları ileride kendileri için bir tehlike teşkil eden Ehli Beyt dostu Türkleri

parçalamak ve ilerde hem fikir olmalarını önlemektir. Çünkü tüzüklerin Ahkâmlarını kısmen farklı olarak yazdırmışlardı. Buradaki maksatlarıda Türklerin aralarında tartışmalarını temin etmektir.

Nitekim bazı İmamlara Rufayi Melâmi v.s. gibi çeşitli mezhepler kurdurarak Türkleri parçalamak için Abbasi Halifeleri tarafından ihdas ettirilmiştir.

İkinci bir gayeleri daha vardı. Türkleri Araplaştırmak istiyorlardı. Fakat sevdikleri ve mukaddesatına inandıkları herhangi bir mesele uğrunda ser verip sır vermeyen Oğuz Hanın torunları mert ve kahraman Horasan Türkleri Türklüklerinden zerre kadar kaybetmeden bir kısmı Safavi hanedanı Türklerin riyasetinde erdebilde toplanmış, bir kısmıda Ahmet Yesevinin etrafında toplanmış oralarda Türklüklerini muhafaza etmişlerdi.

Zamanla Horasan ve Nişaburda yaşayan Türklerden teşekkül eden doksanbin kişilik bir Türk birliği Hünkâr Hacı Bektaş Veli başkanlığında Anadolu'ya gelmişlerdi.

Anadolunun muhtelif mıntıkalarına yerleşen Ehlibeyt dostu Türkler, Ehlibeyt'i anma adına Kırşehir'in bu günkü Hacı Bektaş ilçesine bir dergâh açılmasında büyük emek sarfetmişler ve dergâha Hacı Bektaş Dergâhı adını vermişlerdi.

Dergâh inşa edildikten sonra Camiler Medreseler ve çeşitli sanat kolları kurulmuş orası bir ilim irfan sanat merkezi haline getirilmişti. Hacı Bektaş Veli Anadolu'ya gelişinden sonra Osmanlıların Balkanları ve Girit'in fethini müteakip oralardaki müslüman camiası içine rehberler göndererek onların da Ehlibeyt dostları olmalarına çaba göstermiş bir çokları irşad edilmiş fakat onlara Bektaşî adı verilmişti. Bazılarımız,

Bektaşîyi, Aleviyi, Tahtacıyı, Çepniyi inanç ve ibadetleri yönünden bir birlerinden ayırırız. Halbuki esasa göre inançları ve ibadet tarzları biri birinin aynıdır.

Abdesti, orucu, namazı bilirler. İçlerinde tatbik edeni de etmeyeni de vardır. Ancak yukarıdan beri maksat ve manasını arzettiğim toplantıya sonradan bazı ilâvelerde olmuş, toplantı büsbütün ibadet manası taşımağa başlamıştır. Belkide ilk toplantıya karar verilirken bunu bir nevi ibadet kabul etmişlerdi. Zaten Emevilere nalet (etmek Ehlibeyt'i sevmek ve övmek müslümanlar için mukaddes bir ödevdir. İşte burada koyu dindar Sünnilerle Aleviler arasında şiddetli çarpışmalar olmaktadır.

Çünkü Sünni Müslümanlar Emevilerinde Müslüman olduklarını ve Müslümanın müslümana lânet etmesinin Allah indinde suç olduğunu kabul ederler.

Alevi Müslümanlar ise Emevilerin Müslüman olmadıklarını iddia ederler.

Bu yüzden anlaşılamazlar. Sünni müslümanlar suçluların cezalarını Allah'a havale ederler, Alevi müslümanlar ise Emevilerin lânetlenmesinde müslümanlar görevlidirler ve Ehlibeyt'in her zaman müdafidirler. Halbuki suçluları Allah'a havale etmek lâzımdır.

Behlüldivanenin dediği gibi her koyun kendi bacağından asılır demek yerinde olur.

Buradaki taktir sayın okurlarıma aittir.

Yazımın sonuna yaklaşırken şunuda izah etmeden geçemeyeceğim. Bazen birbirimize sorarız : Şu Aleviler Öztürk ve Ehlibeyt dostu oldukları halde halâ neden camiye gitmezler, neden Ramazan'da Oruç tutmazlar, Muharrem orucu tutarlar. Sonra kimisine Tahtacı kimisine de Çepni deniyor.

Bunların manası nedir deriz. Bunlara

Kızılbaş denildiği için de kötümseriz. Halbuki onlar Kızılbaş olmakla iftihar ettiklerini söylerler.

Sıffıny savaşında Hazreti Ali'nin Askerleri yanlışlıkla birbirlerini öldürdüklerinden Hazreti Ali Askerlerine Kırmızı başlık giydirmek mecburiyetinde kalmıştı. Kızıl Başlığın manası buradan gelmektedir.

Sayın okurlarım.

Bu hususlarda yüzlerce cild kitap yazılmış ve manaları izah edilmiştir. Fakat ben-deniz şimdiye kadar yazılmış olan kitapları hiç okumamış kimselerinde olabileceğini düşünerek, yazmakta fayda görüyorum.

Alevilerin cami'de namaz kılmamalarının sebebi; bazı hocaların camilerde Muaviyeden bahsederken Hz. Muaviye demelerine, Alevilere zındık diye taş atmalarına, haklı olarak gücendikleri için camiye gitmezler, ibadetlerini evde ifa ederler.

Muharrem ayında Hz. Hüseyin Yezidin emriyle Kerbelâ çölünde Şehit edildiği için Hz. Hüseyinin matem orucunu tutarlar. Bu oruç 12 gün devam eder. Ramazan orucunda borç bilirler. Fakat bazıları tutar, tutmayanlarda vardır.

Tahtacı Alevilerinin tahtacı namını almalarının sebebi nedir? Bunun cevabı daha önce verilmiş olsa gerek. Fakat bir kereden önce izah etmeden geçemeyeceğim. Bazı hadiseler yüzünden dağlara çekilmeye mecbur olan Tahtacı denilen Alevi Türkleri ziraat ve hayvancılıkla iştigal ederler. Boş oturmayı sevmediklerinden boş zamanlarını dağlarda kereste biçip ve kereste satmakla değerlendirirlerdi. Kereste ticareti yaptıklarından ötürü kendilerine tahtacı denilmektedir. Aslında Horasan Türklerinden ve Ehlibeyt dostu, Hazreti Ali taraftarıdır. Çepnilerinde kimlikleri Alevi, Horasan

Türklerindendirler. Çepnilerde çalışkan ve misafirperver insanlardır. Kendilerine saygı gösterenlere saygı göstermeyi borç bilirler.

Fenalık edenlere fenalıklardan vaz geçmelerini tavsiye ederler.

Sünni müslümanlar ile Alevi müslümanlar her yönden kardeşirler. Kuran-ı Kerim'in Allahın kitabı olduğunu iki tarafta şüphesiz kabul etmektedirler. Aralarında şu sebepten bir ihtilaf vardır. Aleviler şiddetle Emevilere lânet ederler, Ehlibeyt'in müdafidirler, gerek Hz. Muhammed gerekse Ehlibeyt'i hakkında methiyeler yazarlar, bazen şiir gibi bazende sazla bir makama göre okurlar. Emevileri kötülemekte nakarat yine aynıdır. Sünniler ise Alevilerin bu hareketlerini şiddetle tenkid ederler ve yalnız Kuran'ın emrine göre ibadet etmek gerektiğini iddia ederler ve Emeviler tarafından haklarına tecavüz edilen katledilen Ehlibeyt fertlerinin davalarının Allaha havale

edilmesinin daha doğru olduğunu söylerler.

Bu yüzden zaman zaman aralarında tartışmalar olur, birbirleriyle bağdaşmazlar.

Halbuki haddi zatında gerek Sünnisi ve gerekse Alevisi her iki cemaat mensuplarında Orta Asyadan gelen kardeş Türklerdir. Bunu tarih okuyan aydınlarımız bilirler. Tarihleri okuyalım, kimliklerimizi öğrenelim, dostumuzu düşmanımızı bilelim birbirimizi sayalım sevelim birbirimizin dostuna dost düşmanına düşman olalım. Milletimizi idare eden büyüklerimiz arasında bu gibi iftiralara ve çekişmelere katiyyen yer verilmez.

Bizlerde aydın kişiler olalım, cahilliği bırakalım. Cahil milletler daima parçalanmağa mahkûmdur. Netekim Türk milletini parçalamak için aramıza bu iftira tohumlarını Emeviler ve Siyonistler atmışlardır, kısmende muvaffak olmuşlardır. Bu güne kadar devam edegelen yersiz çekişmelerimiz düşmanlarımızın Türk birliğini bozmak

için aramıza ektikleri nifak tohumlarının mahsulüdür. Bu gün hala dünya çapında bir teşekkül olan Siyonizm, memleketimiz de sinsi faaliyetini iera etmekte olduğu ve gayesinin içine girdiği ulusların gerek dini gerekse milli birliğini bozmak olduğu söylene gelmektedir. İşte bu gibi kökü dışarıda olan yabancı Ajanlara karşı milletçe elele verip düşmanlarımızın faaliyetlerini tesirsiz hale getirmeliyiz. Bu da ancak biri birimize saygı ve sevgi göstermekle mümkün olur.

ALEVI MÜSLÜMANLARIN KARAKTER ve PRENSİPLERİ.

Alevilerde müship kardeş denilen bir kardeşlikte vardırki; Bütün Alevi ve Bektaşiler bir birleriyle zincirleme manen kardeş-tirler. Dolayısıyla biri birlerinin aleyhine menfi hiç bir düşünüş ve davranışları vaki olmaması lazımdır. Nitekim Alevi Kadını ve Kızı hanesine gelen misafir kim olursa olsun kaçmaz el göğüste hizmet eder onu

Tanrı misafiri ve kardeş kabul eder. Bu da Türklüğün güzel vasıflarından biridir.

Çünkü gelen misafirin kendisi gibi emin kimse olduğundan şüphe etmez. O insanlarki herkesi kendi gibi bilip misafirden kendisine zarar gelebileceği hatırına asla gelmez. Çünkü Alevi ve Bektaşilerin Eline, Beline, Diline sahip olmak prensipleri vardır. Tam bir Ehlibeyt Bendegânı olabilmek için güzel vasıflara sahip olmak mecburiyetindedirler. Alevilerde suç işleyenlere düşkün denir. O kimsenin cemiyet içinde hiç haysiyeti yoktur. Her sene seneî devriyesini kutladıkları ve mum söndü iftirasına zemin teşkil eden Ehlibeyti anma ve Ehlibeyt sevgisini yaşatma toplantısına suçlu kimse 7 sene giremez. Ancak 7 sene sonra affedilir. Suçlu için bu çok ağır bir cezadır. Bu cezayı alanlar 7 sene o muhiti terkeder. Kahrından ölenler olduğunda söylerler.

Aslen Türk olan ve Alevi namıyla anılan müslümanların İslâm dini hakkındaki bilgilerini ve ilgilerini aşağıdaki Kaside, Mersiye ve Methiyeleriyle anlamak mümkündür.

A dan zeyo müslümanız müminüz
Hz. Alidir hocamız bizim
Fetâhnâ suresi hakkında beyan
Fahri kâinattır becemiz bizim.

Kadim ikrar verdik biz sadıkız ona
Ehlibeyt uğrunda kıymalı cana
Kerbelâda şehit olan sultana
Göz yaşları döker nicemiz bizim.

Deli Bora söyler sözüm hak tamam
Her ne işler isem Allaha ayân
Zuhur etse mehdi ol sahip zaman
Gündüz bayram, kadir gecemiz bizim.

Çıkıp şar köşeye seyran eyleyen
Yaraların bende İmam Hüseyin
Hak için kendini kurban eyleyen
Yaraların bende İmam Hüseyin.

ONİKİ GÜL

Has bahçelelerdeki gülü neyleyim
Oniki imamdır gülümüz bizim
Hakka varamıyan huyu neyleyim
Mühammede gider yolumuz bizim.

Muhammed Mustafa başta tacımız
Hatice anamız, Zühre bacımız
Ta mahşere kadar sürer acımız
Kırık kanadımız, kolumuz bizim.

Hazreti Aliyi şehit ettiler
Hasanın tasına zehir kattılar
Hüseyinin haşını kesip attılar
Emeviler büktü belimiz bizim.

Zeynel Abidini hapse sürdüler
İmam bakır Cafer zulüm gördüler
Musai Kâzime zehir verdiler
Daim pür melâldir halimiz bizim.

İmam Riza taki hakka yâr oldu
Naki hasanül askeri nur oldu
Mehdi mağaraya girdi sır oldu
Onları zikreder dilimiz bizim.

Yoktur erenlerin sözünde yalan
Muhammedden sonra bunlardır gelen
On iki imamın atası olan
Şahi vilâyettir ulumuz bizim.

Muhammeddir Muhabbetim artırın
Beş vakit kible gâhım olan yâr
Hayâli gönlümde yadigâr kalan
Aşığını bu sevdaya salan yâr.

Kaşların Bismillâh kamentin Teha
Kâkülün velleyli An'ın vettûha
Kaddinde okunur yasini kefa
Ehli Tarikata Sultan olan yâr.

Dört kitapta külhü vallahi Ahat
Canım hak yoluna her zaman sahat
Muhammed Mustafaya indi bu ayet
Kâinat üstüne Sultan olan yar.

M E R S İ Y E

Şehitlerin ser çeşmesi
Evliyanın bağı başı
Fatima ananın göz yaşı
Hasan ile Hüseyindir.

Hazreti Ali babaları
Mühammeddir dedeleri
Arşın iki gölgeleri
Hasan ile Hüseyindir.

Dedesiyle bile varan
Kevser Irmağında duran
Susuz ümmete su veren
Hasan ile Hüseyindir.

Kerbela'nın yazıları
Fatimanın kuzuları
Şehit düşmüş gazileri
Hasan ile Hüseyindir.

Kerbela'nın ta içinde
Nur akar siyah saçında
Yatan al kanlar içinde
Hasan ile Hüseyindir.

Yunus derki dünya fani
Bizden evvel gelen hani
İki cihanın sultanı
Hasan ile Hüseyindir.

YUNUS EMRE

N E F E S

Ehlibeyte ikrarım var
Her nefeste çağırır yar
Ayırdetmez çimenle nar
Ben gönlümü bilmezmiyim.

Muhammedin gül bağında
Alimin Hayber çağında
Asgar ekberin yanında
Ben gönlümü bilmezmiyim.

Sahrayı Kerbela derdim
Aşk bağında derde girdim
Derdimde dermanım buldum
Ben gönlümü bilmezmiyim.

Sertoğlu düştü sahraya
Dost gönlünde Kerbelaya
İnşaallah erer murada
Ben gönlümü bilmezmiyim.?

Mehdi Hüseyin ve vasvı Hasan
Kılsalar talep
Hatemi Kelâm edip kılalım muhtasar sözü
Ol iki bergûzidei devri zamanedir
İki cihan penahı cihanın iki gözü.

FUZULİ

ON İKİ YILDIZ

Allah ismi yer alır her işimde
Muhammed Mustafa taçtır başımda
Ali yûl Murtazayı gördüm düşümde
Bunlara kul ümmet olsam çalışsam.

Hasan Hulki rızaya zehir veren zebaniler
Şahı şehidan Hüseyine kastedenler çok yanar
Ali Zeynel Abayı parçalıyan insanlar
Bunu yapanların evlât ve ayâline lânet olsun.

Muhammed Bakır'ı loş zindana attılar
Ehli İslâm mezhebini sattılar
Dini, Ziya Musayı, Kâzımı unuttular
Bunlara cefa eden Cehennemde kelp olsun.

Ali Musa Rızadır nesli şahı peygamber
Pir Muhammed takîi sevmeyen oldu epder
Gözü yaşlı nakinin daima bastığı yer
Bunlara iktida et her gün refikin olsun.

Hasanül askerin nuru olayım dersin
Muhammed mehdiyi dahi bilsen
On iki yıldızı bilip hakkın yoluna girsen
Sen dahi evliyasın, hakikat sana doğsun.

D E Y İ Ş

Hazreti Muhammed, Ali soyuna
Canı seve seve verenlerdeniz.
On iki imamın hâki payına
Yüzünü gözünü sürenlerdeniz.

Caferi Sadıktan biz irşat olduk
On iki imamın yolunu bulduk
Tarikat Şeriat ne imiş bildik
Hakikat sırrına erenlerdeniz.

Ta ezel, ezelden bu yolu seçtik
Ehlibeytlerin safına geçtik
Pir önünde ikrar verdik, ant içtik
Huzurunda divan, duranlardanız.

Muhammed Mustafa dinin temeli
İnsanlığa hizmet idi emeli
Allah bir Muhammed Ali demeli.
Biz bu gerçekleri görenlerdeniz.

D E Y İ Ş

Ali Muhammedin doğru yolunda
Can baş feda edip gidenler hani?
Issız sahraların kızgın çölünde
Kılınç kalkan çeken erenler hani.?

Onlar kurmuşlardır dinin yapısını
Allahı sevenler sever hepsin
Göklere sur olmuş Hayber kapusun
Söküp kalkan eden Haydarım hani.?

Feda etti başın dinin yoluna
Zülcem şehit etti girdi kanına
Yezit kast eyledi Ali evlâdına
Susuz şehit olan Hüseyin hani.?

Gafil olan dinliyor softa sözünü
Gaflete düşmüştür açmaz gözünü
Bir hak aşığının gerçek sözünü
Tutup doğru yola gidenler hani.?

Kadir imamların düşmüş yoluna
Asla minnet etmem dünya malına
Her an feda canım doğru yoluna
Hakikat bu deyip gelenler hani.?

GÖNÜL SULTANI

Muharrem ayının yanar günüydü
Hazreti Hüseyin çölün gülüydü
Hak ile batılın kaynaştığı yer
Fıratı kuşattı zalim Yezidler.

Belinde kılınç imam arslandı
Şehit edilince cihan yaslandı
Şüheda kanıyla kumlar ıslandı
Mas mavi görünen gökler bulandı.

Hazreti Hüseyin gönül sultanı
Ali Asgarını çölde bıraktı.
Mümünün kalbini ruhunu yaktı
Bir matem dalgası sardı cihanı.

M E R S İ Y E

Hücum etti melunlar kitab ullahı imhaya
Sanki kıyamet koptu, toz ağlar, duman ağlar
Kesildi her tarafta su, çocuklar gül gibi soldu
Su ağlar, selvi ağlar, bağ ağlar, bağiban ağlar.

Bozuldu gülşeni bağı Risalet harile doldu
Gül ağlar, Bülbul ağlar, bütün Gülistan ağlar
Hazârân zülmüyle yetmiş iki sadık oldu
Halayık titreyip kıssadan kevnî mekân ağlar.

Kestiler başın Bin cevr ile şehitler serdarının
Kesen melunlara lânet edip seyfi sinan ağlar
Ali Ekber ile Kasım can verip canânı buldu
Ali asgar Sabi okla vuruldu ümmüham ağlar.

Yirmibin Yezidi ok attı birden şahı mazluma
Yer ağlar, Sema ağlar, bütün kâinat ağlar
Yezidin maksadı idi, tüm Ehlibeyti imha
Sebebsizmi bugün hakiki müslüman ağlar.

Muhammedin gözüm nuru dediğine ok atan
melun
Cehennemde şeytan ile dertleşip ağlar
Şühedâyâ fırat ağlar, Murat ağlar, Zemini
asuman ağlar.

M E T H İ Y E

Şecaatta insanlığa en büyük örnek oldun
Peygamberimin damadı İslâmlığın istinadı
Hazarda en sakin insan, savaşta bi Tüfan
Eşsiz bir kahraman idin hem Tanrının arslanı.

İnsanlığa hizmetlerin sayılmakla tükenmez.
O Necip, güzel, sözlerin aydınlatıyor insanı
Hiç bir Kumandan ve Serdar seviyene yük-
selemez

Seni Tanrı bile sevdi, Arslanım dedi sana.

Ehlibeytim dedi sana, Hazreti Enbiya
İlmin menşei oydu, sen ise kapusu idin
İlim servetten üstün derdin sen, ey Evliya
İslâmın kölesiydin, en büyük tabusuydun
İsmin ebedidir inan, İslam ile bir yaşar
Bu gün, bütün kâinat, şecaatine şaşar.

M E R S İ Y E

Muhammed Enbiya ser defteridir
Ali cümle veliler rehberidir.
Hasandır Kürretülayni Resulün
Yüzüm dergâhının hakî deridir.

Hüseyni Kerbela geldiği vakit
Yezide îânet et gayet yeridir
Ali Zeynel Aba Şahı vilayet
Havariç gözlerinin hançeridir.

Muhammed Bakırıyım Cafertiyim
Bunları sevmeyenler serseridir
Musai Kâzımın ben, bendesiyim
Ali Musa Riza din rehberidir.

Takidir ehli İslâm önderi
Naki münkür münafıktan beridir
Ayağı toprağıyım başım tacıdır
İmam Şah Hasanül askeridir
Muhammed mehdinin görsem cemaîm.

K A R D E Ş

Bu Sözümlü dinle ey mümin kardeş
Ne imiş Şii, Sünni, Alevi, Kızılbaş?
Allah bir, Muhammed cümleye baş
Sevelim birbirimizi olalım kardeş

Muhammed Mustafa buyurdu müminler kardeş
Aliyyül Mürteza; ya Resulullah yokmu bana eş
Buyurdu ya Ali; benim sana dünya ve ahirette kardeş.
Şahıvelayetî kıldı hem kendine sırdaş

Bozdu bu ahengi bir gûrnhu teres
İşledi İslâma bu kötülüğü o kalles
Hem nebi, hemde evlâdı ile etti savaş
İcad etti Şii, Sünni, Alevi, Kızılbaş

İnanma sakın iftiralara müslüman kardeş
Allah bir, Kur'an bir Muhammed cümleye olursa baş
Bir Bayrak altında fırka, fırka bu nasıl iş?
Sevelim birbirimizi ezeli kardeş

Hasan İplikçinin budur bildiği hak
Gelir her devirde zuhura bir mert
Murat Sertoğlu namıya âli bir zat
Hakikat bayrağını açtı, verdi izahat.

Kerbelâ vakasında Muharrem'in onuydu
Yezidilere göre Ehlibeyt'in sonuydu
Hak ile bacılı kaynaştığı yerdin bu
Hüseyine vermedi Yezidi bir yudum su.

Yetmiş iki kişi yetiş ya Muhammed dediler
Er meydanında birer birer mertçe can verdiler
Seyit Abbas Fırata gitti su almağa
Yezidi hazırlandı bu masumu vurmağa.

Seyit Abbas Kırbasını daldırdı suya
Yezidiler yatmış idi yoluna pusuya
Ne oldu ise işte o zaman oldu
Abbasın her tarafına hain oklar doldu.

Biribiri ne sarıymış kanlı cesetler
Parçalanmış göğüsler kırılmış kollar
Bu vaka tamamen olmuştur Kerbelada
Lânet olsun Yezide Ahirette Dünyada.

SAYIN OKURLARIM

Müslüman olupta Ehlibeyti sevmeyen yoktur.

Çünkü Ehlibeyt Allah'ın ve Peygamberin sevgi-
lileridir. Bunun aksini iddia edenler İslâm alemi-
nin düşmanlarıdır.

NOT :

Men kelimesiniu manası Müslüma demektir.

Ehlibeyt Hazreti Muhammedin t larına denir.

Kızılbaş Hazreti Ali Askerlerinin baş- larına giydikleri başlıkların rengi kı- mızı olduğu için oradan kalmıştır.

Sahnalma
21.05.1997

Akademi Kitabevi